

Alkalmaink:

KÁLMÁNHÁZA:

- Minden hónap **1. és 3. vasárnapján 8³⁰** órától istentisztelet

FELSŐSIMA:

- Minden hónap **3. vasárnapján 13⁰⁰** órától istentisztelet

BÁLINTBOKOR:

- Minden hónap **2. vasárnapján 8³⁰** órától istentisztelet

MANDABOKOR:

Havi istentiszteletek Mandabokorban:

1. vasárnap 10:00: úrvacsorás istentisztelet

2. vasárnap 10:00: istentisztelet az ifjúság szolgálatával

3. vasárnap 10:00: Családi IstenTisztelet (CsIT)

4. vasárnap 10:00: laikus Istentisztelet

2018. MÁRCIUS 18-ÁN ELMARAD A MANDABOKORI ISTENTISZTELET!!!

- Minden héten, pénteken **17³⁰** Imaközösség, **18⁰⁰** órától ifjúsági óra

- **Kéthetente hétfőn 10⁰⁰** Baba- mama alkalom

2018. március 11-14. Böjti sorozat **VÉGH TAMÁS** szolgálatával

2018. április 8. Gyülekezeti asztalközösség Mandabokorban

2018. április 29. Hálaadó istentisztelet 5 éve felszentelt mandabokori imaházért, szolgálattevő: **GÁNC S PÉTER** püspök

Élérhetőség:

Tel: 06-20-824-93-08 (Zsarnai Krisztián)

Email: mandabokor2013@gmail.com

Honlap: <https://mandabokor.lutheran.hu>

Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: **0035**

Evangélikus Nagytemplomért Alapítvány: **18801703-1-15**

Segítség Háza a tirpák utódokért Alapítvány: **18151053-1-15**

(Gyülekezetünkben szervezett táborokat, programokat támogató alapítvány)

Örömhír Hírlevél

2018. március 11.

III. évfolyam 1. szám

„A szeretet ne legyen képmutató. Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz, a testvérszeretemben legyetek egymás iránt gyengédek, a tiszteletadásban egymást megelőzők, a szolgálatkészségben fáradhatatlanok, a Lélekben buzgó; az Úrnak szolgáljatok.” Római levél 12,9-11

Az elmúlt időszakban gyülekezeteinket a tisztújítás körüli „láz” hatotta át. Hatévenként presbitereket, képviselőtestületi tagokat, felügyelőket, másodfelügyelőt, számvevőszéki tagokat, jegyzőkönyvvezetőket választunk. Azonban tisztségektől függetlenül egy olyan fontos és meghatározó kérdés van a választás időszakában, amit mindannyiunknak, akik bármilyen tisztségre „vállalkozunk”, fel kell tennünk: pozíciót, rangot, presztízst látunk ezekben, vagy szolgálatot és felelősséget? Ha csupán pozíciót, akkor abból ki lehet esni, el lehet veszíteni. Ha szolgálatot, akkor mindenekelőtt tudjuk, hogy nem rólunk szól, hanem arról, Aki elhívott és megbízott. Ha szolgálatot, akkor látnunk kell a helyünket és az Elhívóhoz fűződő viszonyunkat. Ha szolgálatot, akkor egy mély felelősségérzet van a körülöttünk levő elveszettekért és az Isten országának ügyéért. A szolgálattevő nem a maga ötleteit és akaratát kívánja megvalósítani, nem önmagát mutogatja, hanem várja az Elhívó újbóli és állandó megbízását. A szolgálat nem rólunk szól, és nem értünk van. Nem az alkalmasokat hívja el, hanem az elhívottakat teszi alkalmassá.

Március 4-én az V. körzetben Isten elhívott és megbízott 6 presbitert, 1 pót-presbitert, 8 képviselőtestületi tagot és 1 felügyelőt. Legyenek fáradhatatlanok a szolgálatban és várják a Megbízó rájuk ruházott feladatait, legyenek példamutatók, tegye az Úr őket alkalmassá és érezzék az Isten ügyéért való felelősséget! Isten áldását kívánom életükre!

Zsarnai Krisztián

Egy farizeus megtérése

Lelkész családban nőttem fel. Szüleim hitben, fegyelemben, szeretetben neveltek minket három testvéremmel együtt. Nagyon boldog család voltunk, a háború utáni szegénység és üldöztetésünk ellenére. Tudtuk, hogy a gyülekezet - joggal - mit vár el a papgyerekektől, és mi úgy is éltünk. Diákbalokba, szórakozóhelyekre nem jártunk, ellenben a templomból, vasárnapi iskolából sohasem hiányoztunk. Az igehirdetést csak az eszemmel fogtam fel, a szívemig nem ért el. Az első érintést a konfirmáción kaptam 1949-ben az áldó ígéren keresztül: „**Én eljegyezek magamnak örökre...**” (Hós 2, 21)

Még azon a nyáron eljutottam Tahiba egy ifjúsági konferenciára, ahol Sréter Ferenc evangélizátor lelkész, felesége Poster Márta néni és Trausch Liza néni szolgáltak. Gyermekei fellobbanással elígérkeztem az Úr Jézusnak, de a láng hamarosan elhamvadt bennem.

Még azon a nyáron eljutottam Tahiba egy ifjúsági konferenciára, ahol Sréter Ferenc evangélizátor lelkész, felesége Poster Márta néni és Trausch Liza néni szolgáltak. Gyermekei fellobbanással elígérkeztem az Úr Jézusnak, de a láng hamarosan elhamvadt bennem.

Értelmi képességeimet Istentől kaptam, és hogy 1954-ben paplányként felvettek a Budapesti Műszaki Egyetem Mérnökkarára, az kész csoda volt. A kétszáz fős évfolyamon harmincan voltunk lányok. A fiúk közül sok jó barátom volt, de más jellegű kapcsolat szóba se jöhetett. Öt év után vízépítő mérnöki diplomámmal Nyíregyházán a Vízügyi Igazgatóságnál kaptam állást, mint a szolgálat első női mérnöke. Itt ismerkedtem meg férjemmel, akivel egy év múlva, 1960. június 26-án édesapám esketett össze. Tisztán mentünk a házasságba.

Édesapám korai, váratlan halála sokk - hatásként ért bennünket, röviddel első kislányunk születése előtt, de az élet ment tovább. Megszületett második kislányunk is. Harmincnyolc éves koromra mindent elértem, amire reális igényeim szerint vágytam. Magammal is meg voltam elégedve, azt hittem olyan is vagyok, amilyenek mások előtt mutakozom. Mégis néha valami érthetetlen ürességet éreztem.

1974. december 3.-án megkaptam valakinek a bizonyoságtételét, aki súlyos kötöttségektől egy Biatorbágyi csendes héten szabadult meg. Annak a hétnek a vezérigéje nagyon találó volt, egy Jézusra utaló prófécia: „**A megrepedt nádszálát nem törí össze, és a füstölgő mécsest nem oltja el.**” (Ézs 42, 3) Este lefekvés után újra elolvastam a bizonyoságtételt, azután elméláztam rajta, hogy milyen gyönyörű ige is ez, de rám nem vonatkozik.

És ekkor Valaki végig gondoltatta velem a napomat. Mint egy villámfénynél, megláttam, hogy irigykedtem valakire, de még a háta mögött meg is szóltam, és így sorba eszembe jutottak a bűneim.

Kezdtém kétségbeesetten mentegetőzni: „de én jó feleség vagyok”. Rögtön jött a válasz, de nem a dobhártyámon keresztül: „Igen? Ha konfliktusod van a férjeddal, hallgatsz, de milyen gyűlölet van a szívedben?” Az utolsó mentevárként azt mondtam: „De én jó anya vagyok!” Újra jött a válasz: „Igen? Mindennel törödsz, csak az örök üdvösségükkel nem!”

Ekkor teljesen összetörtem, vélt jószágom romokban hevert, csak zokogni tudtam az éjszakában és bocsánatért esedezni teljes szívemből. És egyszerre csodálatos békesség és csendes öröm töltött el. Ekkor megértettem, hogy nem valami hiányzott az életemből, hanem Valaki, aki egyedül képes betölteni az űrt: Jézus Krisztus! A vele való első, igazi kapcsolatfelvétel ki nem érdemelhető ajándék, csoda, megmagyarázhatatlan titok, aminek lehetőségéből viszont senki sincs kizárva. „Íme újjá lett minden.” Én csodálkoztam a legjobban magamon, hogy egészen másképpen látom az embereket, eseményeket. Gögös farizeusi ítélkezés helyett szánó szeretet költözött a szívembe, kínzó halálfélelmem azonnal megszűnt. Vágytam az ige, a lelki közösség, örömteli szolgálat után.

A jövőt nem ismerem, de tudom, Kinek a kezében van az életem, és hiszem, hogy eljutok az örök célba, nem érdemeimért, hanem azért, mert Ő már 2000 évvel ezelőtt értem is győztesen vívta meg a harcot a Golgotán.

Demcsákné Balczó Ildikó